การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3

Development of Learning Experiences Using Picture Stories Together with Role-Playing to Enhance Listening and Speaking Skills of Early Childhood Children in Kindergarten Year 3

(Received: February 19, 2025; Revised: March 13, 2025; Accepted: May 6, 2025)

มินญาดา พันธ์วงศ์[1] วิไลภรณ์ วิชญาวัฒน์[2]
Minyada Phanwong[1] Wilaiphorn Witchayawat[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 และ 2) เปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลัง โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางงุ้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูด 2) แบบสังเกตพฤติกรรมทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการจัดประสบการณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 เด็กมีทักษะด้านการพูดและการฟังสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับปานกลางส่วนหลังการจัดประสบการณ์เด็กมีทักษะการฟังและการพูดในระดับดี

[1] วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา E-mail: Junemoonois@gmail.com
School of Education, University of Phayao
[2]วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
School of Education, University of Phayao

คำสำคัญ: การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นิทานชาติพันธุ์ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย กิจกรรมบทบาทสมมติ

Abstract

This research aims to: 1) Developing a learning experience plan using ethnic tales combined with role-playing for preschool children to enhance listening and speaking skills of preschool children in Year 3 of Kindergarten. 2) Comparison of listening and speaking skills of kindergarten 3 children before and after using ethnic stories with role-playing. The sample group was 7 kindergarten 3 students of Ban Pang Ngun School, 2nd semester, academic year 2024. The research instruments were: 1) A learning experience plan using ethnic picture books combined with role-playing to enhance listening and speaking skills. 2) An observation form for students' language behaviors during the learning experience. The statistical methods used for data analysis were mean and standard deviation. Research Findings 1) The learning experience plan using ethnic picture books combined with role-playing to enhance the listening and speaking skills of Kindergarten 3 children was highly appropriate overall. 2) After implementing the learning experience using ethnic tales combined with role-playing, the students' listening and speaking skills improved. Before the intervention, their skills were at a moderate level, whereas after the intervention, their skills reached a good level.

Keywords: Learning Experience Plan Development, Picture Stories, Speaking Skills, Listening Skills for Early Childhood, Role-Playing Activities

บทนำ

ทักษะการฟังและพูดเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การฟังจึงเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆเช่น ทักษะการพูด อ่าน เขียนฯลฯ หากมีทักษะการฟังที่ดีจะนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิตได้นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟังส่งผลต่อการพัฒนาในด้านสติปัญญาในแง่ของ

การใช้ความคิด การจับประเด็น ฝึกความจำและฝึกฝนการมีสมาธิกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รุ่งลาวัลย์ ละอำคา, 2557)

จากสภาพปัญหาโรงเรียนในเขตอำเภอดอกคำใต้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 มีโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดเล็กตั้งอยู่บนพื้นที่สูงประชากรส่วนมากเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าม้ง ใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร จึงทำให้เด็กขาดโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ด้วยวาจาภาษาไทย จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนพื้นที่เขตอำเภอดอกคำใต้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 พบว่า ภาษาถิ่นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 เพราะเคยชินกับการใช้ภาษาถิ่นในชุมชนของตน เมื่อเข้าโรงเรียนต้องใช้ภาษาไทยกลางในการเรียนและภาษาไทยเป็นภาษาที่กำหนดให้ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน เด็กที่พูดภาษาไทยอยู่เสมอจะสามารถใช้ภาษาในการพูด การเขียน การฟังได้ดีกว่าเด็กที่พูดภาษาถิ่น สำหรับเด็กที่ไม่สามารถพูดภาษาไทยได้คือ นักเรียนที่เป็นชาติพันธุ์หรือชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ย่อมประสบปัญหาในการเรียน โดยเด็กฟังเพื่อนและคุณครูพูดภาษาไทยไม่รู้เรื่อง เด็กไม่ได้สนทนากับเพื่อน ซึ่งถ้าไม่พัฒนาทักษะเหล่านี้จะทำให้เด็กไม่ได้เรียนรู้และไม่อยากมาโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รอฮันนี เจะเลาะ (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานภาพประกอบ พบว่า ทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบนิทาน (Tales Based Learning) เป็นอีกรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับการสอนเด็กและฝึกกระบวนการคิดของเด็กผ่านผู้เล่าสารที่เล่าสู่การรับสารนั้น ๆ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์จินตนาการและวิถีการเรียนปนเล่นและเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยเน้นที่การฟังเป็นการเสริมปัญญาทางการฟัง (สุตมยปัญญา, การฟังอย่างลึกซึ้ง) เมื่อเปลี่ยนให้เด็กมาเป็นผู้เล่าประกอบละครเป็นการเสริมทักษะการสื่อสาร การแสดงออก จินตนาการ ความเชื่อและสมาธิ (ธีระวุฒิ ศรีมังคละ, 2558)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยศึกษาทักษะทางภาษาในด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติว่ามีผลต่อความสามารถทางภาษา ด้านการฟัง และพูดของเด็กปฐมวัยหรือไม่เพียงใด ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยอันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาเด็กให้เกิดความพร้อม ตลอดจนเป็นการปูพื้นฐานทางภาษาเพื่อการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังโดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ชนเผ่าม้ง ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3
2. เด็กปฐมวัยมีทักษะการฟังและการพูดได้เหมาะสมกับวัย
3. ครูผู้สอนได้แนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ชนเผ่าม้งร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านปางงุ้น อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา รวมทั้งสิ้น 7 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ สภาพที่พึงประสงค์ 9.1.1 ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง สาระการเรียนรู้ที่ใช้ คือ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟังและปฏิบัติตามการฟังนิทาน การแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึก การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและสิ่งที่พบเห็น การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยนำเนื้อหาที่อิงวัฒนธรรมความเป็นอยู่และเรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้

ตัวเด็กมาจัดทำเป็นนิทานชาติพันธุ์ชนเผ่าม้ง โดยใชนิทานภาพชาติพันธุ์ที่มีเรื่องราวบรรยายภาพ จำนวน 5 เล่ม ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัย เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ดังนี้ เล่มที่ 1 เรื่อง นู๋ไพล้ เนื้อหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เล่มที่ 2 เรื่อง ปุกปุยเจ้าซื่อสัตย์ เนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ เล่มที่ 3 เรื่อง เด็กบนดอย เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมชนเผ่าม้ง เล่มที่ 4 เรื่อง ปีใหม่ม้ง เนื้อหาเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมคนม้งกับไทย เล่มที่ 5 เรื่อง วันลอยกระทง เนื้อหาเกี่ยวกับการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสำหรับเด็กปฐมวัย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะด้านการฟังและพูดของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านปางงุ้น อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา รวมทั้งสิ้น 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 10 แผน

2. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ได้แก่ ดี ปานกลางและควรปรับปรุง

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ได้แก่ ดี ปานกลางและควรปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยพะเยาถึงโรงเรียนบ้านปางงุ้น ตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

2. ทำการประเมินผลก่อนการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์และเก็บคะแนนไว้เป็นหลักฐาน

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้น จำนวน 10 แผน โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์

4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแต่ละแผนผู้วิจัยประเมินทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัย และเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการจัดกิจกรรมโดยการให้คะแนนและจดบันทึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าร้อยละของทักษะการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.1 มีความละเอียด ชัดเจน	4.33	0.47	มาก
1.2 สอดคล้องกับการส่งเสริมทักษะการฟัง พูด	4.67	0.47	มากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	4.67	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	**4.56**	**0.47**	**มากที่สุด**
2. สาระการเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระที่ควรรู้และประสบการณ์สำคัญ	4.67	0.47	มากที่สุด
2.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนครอบคลุม	4.33	0.47	มาก
2.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	4.67	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	**4.56**	**0.47**	**มากที่สุด**
3. กิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 กิจกรรมมีความหลากหลาย	4.33	0.47	มาก
3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ	4.33	0.47	มาก
3.3 กิจกรรมสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4 การเรียงลำดับกิจกรรมในแต่ละขั้นได้เหมาะสมชัดเจน	4.00	0.82	มาก
ค่าเฉลี่ย	**4.33**	**0.56**	**มาก**
4. สื่อการสอน			
4.1 สื่อมีความน่าสนใจ	4.00	0.82	มาก
4.2 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
4.3 สื่อสามารถส่งเสริมทักษะการฟังและพูดได้	4.33	0.47	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.33	0.59	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. ประเมินผล			
5.1 การประเมินผลสะท้อนถึงพัฒนาการเด็ก	4.67	0.47	มากที่สุด
5.2 การประเมินผลสอดคล้องกับการส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด	4.67	0.47	มากที่สุด
5.3 การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
5.4 เครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลมีความชัดเจน เหมาะสม เชื่อถือได้	4.67	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	**4.67**	**0.47**	**มากที่สุด**
โดยภาพรวม	**4.49**	**0.51**	**มาก**

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 38.29 โดยก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 77-89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.38 ซึ่งมีทักษะการฟังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 134-146 คิดเป็นร้อยละ 94.67 มีทักษะการฟังอยู่ในระดับ ดี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมทางภาษา (ทักษะการฟัง)					
	ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (150 คะแนน)			หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (150 คะแนน)		
	คะแนน	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน	ร้อยละ	แปลผล
1	82	54.67	ปานกลาง	145	96.67	ดี
2	77	51.33	ปานกลาง	140	93.33	ดี
3	88	58.67	ปานกลาง	134	89.33	ดี
4	85	56.67	ปานกลาง	145	96.67	ดี
5	86	57.33	ปานกลาง	146	97.33	ดี
6	85	56.67	ปานกลาง	140	93.33	ดี
7	89	59.33	ปานกลาง	144	96.00	ดี
เฉลี่ย	**85**	**56.38**	**ปานกลาง**	**142**	**94.67**	**ดี**

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการพูด หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 38.00 โดยก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 78-86 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.48 ซึ่งมีทักษะการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 135-142 คิดเป็นร้อยละ 92.47 มีทักษะการพูดอยู่ในระดับ ดี

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนจากแบบประเมินทักษะทางภาษา (ทักษะการพูด)					
	ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (150 คะแนน)			หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (150 คะแนน)		
	คะแนน	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน	ร้อยละ	แปลผล
1	81	54.00	ปานกลาง	138	92.00	ดี
2	78	52.00	ปานกลาง	135	90.00	ดี
3	86	57.33	ปานกลาง	142	94.67	ดี
4	80	53.33	ปานกลาง	137	91.33	ดี
5	82	54.67	ปานกลาง	141	94.00	ดี
6	81	54.00	ปานกลาง	138	92.00	ดี
7	84	56.00	ปานกลาง	140	93.00	ดี
เฉลี่ย	**82**	**54.48**	**ปานกลาง**	**139**	**92.47**	**ดี**

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัย เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้กำหนดองค์ประกอบอย่างครอบคลุม เหมาะสำหรับนำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ยังสามารถส่งเสริมทักษะการพูดและการฟัง โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ที่เน้นการเล่านิทานและการแสดงบทบาทสมมติให้เด็กได้ปฏิบัติเอง โดยผู้สอนมีความสนใจเกี่ยวกับนิทานภาพชาติพันธุ์มาก่อน จึงนำมาจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพราะเชื่อว่าการใช้นิทานที่อิงวัฒนธรรมและประเพณีของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น หรือผู้เรียนเคยมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ผู้เรียนกล้าแสดงออก การที่ผู้เรียนได้ฟังเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกกลั่นกรองออกมาเป็นนิทานผู้ฟัง ฟังแล้วจะเกิดความเพลิดเพลินให้ความรู้ ทัศนคติ และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น และมีความสนุกสนานเมื่อได้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของ กมลทิพย์ ลบแย้ม (2554) ได้กล่าวถึง การจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้แสดงออกและเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เด็กได้ตีความจากสิ่งที่เขาได้ฟัง ได้พบจากเรื่องราวนิทานหรือประสบการณ์ตรง การที่เด็กได้ตีความออกมาเป็นการแสดงออกในรูปแบบที่สมมุติตัวเอง การเล่นบทบาทสมมติจะไม่มีบทบาทพูดหรือคำพูดที่ประกอบการเล่นในบทบาทแต่การเล่นบทบาทสมมติจะส่งเสริมทักษะทางภาษา เด็กจะพูดได้คล่องแคล่วมีขั้นมีตอนและลำดับเหตุการณ์ในการเล่นเป็นเรื่องราวได้ การที่เด็กได้สมมติได้แสดงออกเลียนแบบในรูปแบบต่าง ๆ ย่อมมีความสำคัญต่อตัวเด็ก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา กรุพิมาย (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรม การเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ (E/E) เท่ากับ 83.34/84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลความสามารถทางภาษาด้านการฟังมีค่าเท่ากับ 0.7727 และด้านการพูดมีค่าเท่ากับ 0.7358 เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ส่งผลให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้นกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังโดยใช้นิทานชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางงุ้น ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติมีทักษะด้านการพูดหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (โสพิศ กันยะ, 2563) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผลการศึกษา พบว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 29.00 โดยก่อนจัดกิจกรรมได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 56.93 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลังจัดกิจกรรมได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85.93 อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับ (จินตนา กรุพิมาย, 2559) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ (E/E) เท่ากับ 83.34/84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลความสามารถทางภาษาด้านการฟังมีค่าเท่ากับ 0.7727 และด้านการพูดมีค่าเท่ากับ 0.7358 เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดสามารถส่งเสริมทักษะด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางงุ้นได้อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัย พบว่า ทักษะด้านการพูดในเรื่อง การมีมารยาทในการพูด มีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าข้ออื่น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้เด็กมีมารยาทในการพูด โดยฝึกให้เด็กพูดจาไพเราะ พูดมีหางเสียงต่อท้ายทุกครั้ง พูดกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม รู้จักกาลเทศะ ไม่พูดจาหยาบคาย ดูถูกทำร้ายความรู้สึกผู้อื่น ไม่พูดเสียงดัง หรือตะโกนโหวกเหวก และครูควรให้การเสริมแรงด้วยการกล่าวคำชื่นชม คำชมเชย หรือปรบมือ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ทำให้ทักษะการพูดและการฟังของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น ดังนั้น ผู้สอนควรนำนิทานภาพชาติพันธุ์มาจัดประสบการณ์การเรียนรู้และสอดแทรกการตอบคำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้สนทนาโต้ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็นจากนิทานที่ได้ฟัง เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังได้ดียิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า ทักษะด้านการพูดในเรื่องมารยาทในการพูดมีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าข้ออื่น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนพูดจาไพเราะ ไม่แย่งกันพูด ไม่พูดแทรกจังหวะผู้อื่น และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้พูด หรือแสดงความคิดเห็นและทักษะด้านการฟังในเรื่องมารยาทในการฟังมีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าข้ออื่น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฟังอย่างเรียบร้อยตั้งใจ ไม่พูดหรือส่งเสียงรบกวนขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด ให้เกียรติผู้พูดและยกมือถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือข้อคำถาม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานภาพชาติพันธุ์ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย

2. ควรมีการเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดและการฟังโดยใช้เทคนิคหรือวิธีการอื่น ๆ เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมต่างๆ

รายการอ้างอิง

กมลทิพย์ ลบแย้ม. (2554). *ผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย.* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.

จินตนา กรุพิมาย. (2559). *การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.

ธีระวุฒิ ศรีมังคละ. (2558). *การจัดการเรียนรู้ด้วยนิทาน (Tales haded Learning).* สืบค้นจาก https://www.gotoknow.org/posts/598328

รุ่งลาวัลย์ ละอำคา. (2557). *ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย : แก่นชีวิตที่เสริมสร้างได้จากครอบครัว.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม.

รอฮันนี เจะเลาะ. (2558). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ยะลา.

โสพิศ กันยะ. (2563). *การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง.* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา. พะเยา.